

Președintele Henry B. Eyring
primul consilier în Prima Președinție

O mărturie vie

Mărturia trebuie să fie îngrijită prin rugăciunea făcută cu credință, ospătarea din cuvântul lui Dumnezeu din scripturi și supunerea față de adevăr.

Preaiubitele mele tinere surori, voi sunteți speranța strălucitoare a Bisericii Domnului. Scopul meu, în această seară, este să vă ajut să credeți că acest lucru este adevărat. Dacă această credință poate deveni o mărturie profundă inspirată de Dumnezeu, ea vă va modela alegerile din fiecare zi și fiecare ceas. Și, apoi, de la ceea ce vi s-ar putea părea alegeri neînsemnate, Domnul vă va conduce la fericirea pe care vi-o doriți. Prin alegerile pe care le veți face, El va putea să binecuvânteze nenumărați alți oameni.

Alegerea pe care ați făcut-o de a fi alături de noi, în această seară, este un exemplu de alegere care contează. Au fost invitate să participe peste un milion de tinere fete, mame și conducătoare. Dintre toate lucrurile pe care ați fi putut alege să le faceți, voi ați ales să fiți împreună cu noi. Ați făcut aceasta datorită credinței voastre.

Voi credeți în Evanghelia lui Isus Hristos. Voi credeți suficient de mult, încât să veniți să-i ascultați pe slujitorii Săi și aveți destulă credință pentru a spera că ceva din ce veți auzi sau simți vă va conduce spre o viață mai bună. Ați simțit în inimile voastre că a-L urma pe Isus Hristos este calea către o mai mare fericire.

Poate nu ați făcut conștient această alegere și nu ați considerat-o importantă. Poate v-ați simțit atrase să fiți împreună cu prietenele sau familia. Poate ați răspuns, pur și simplu, amabilității cuiva care v-a invitat să veniți. Dar, chiar dacă nu ați observat, ați simțit cel puțin un ecou slab al invitației Salvatorului: „Vino, și urmează-Mă”¹.

Din clipa în care ne-am adunat împreună, Domnul a mărit credința voastră în El și v-a întărit mărturia. Ați auzit mai mult decât doar cuvinte și muzică. Ați simțit mărturia depusă de Spirit inimilor voastre cu privire la faptul că există profeți în viață pe pământ în Biserica adevărată a Domnului și că drumul către fericire trece prin împărăția Sa. Mărturia voastră că aceasta este, astăzi, singura Biserică adevărată și vie de pe pământ a crescut.

Noi nu am simțit, toți, exact aceleași lucruri. Unii au simțit mărturia Spiritului că Thomas S. Monson este profetul lui Dumnezeu. Alții au simțit că cinstea, virtutea și binele făcut tuturor oamenilor sunt, cu adevărat, atribute ale Salvatorului. Și aceste sentimente au fost însoțite de o dorință mai mare de a fi ca El.

Voi, toate, aveți dorința ca mărturia voastră despre Evanghelia lui Isus Hristos să se întărească. Cu mulți ani

în urmă, președintele Brigham Young a putut vedea nevoia voastră. El a fost un profet al lui Dumnezeu și, cu 142 de ani în urmă, într-o viziune profetică, a văzut nevoia și dorința voastră. El a fost un tată iubitor și un profet în viață.

A văzut influența lumii coborând asupra propriilor sale fiice. A văzut că influențele lumești le îndepărtau de calea Domnului spre fericire. În zilele sale, acele influențe erau aduse, în parte, de noua cale ferată transcontinentală, care-i lega de lume pe sfinții izolați și protejați.

Este posibil ca el să nu fi văzut minunile tehnologice de astăzi, când, cu un instrument pe care îl poți ține în mână, poți alege să te conectezi cu oameni și la informații nenumărate de pe întregul pământ. Dar el a văzut cât era de important, pentru fiicele sale – și pentru voi – ca alegerile voastre să fie făcute pe baza puterii mărturiei despre un Dumnezeu viu și iubitor și despre planul fericirii întocmit de El.

Iată sfatul lui profetic și inspirat, pe care l-a dat fiicelor sale și vi-l dă vouă.

El reprezintă esența mesajului meu din această seară. El a spus într-o încăpere din casa sa, aflată la mai puțin de un kilometru și jumătate de locul din care acest mesaj pornește acum către fiicele lui Dumnezeu din întreaga lume: „Este nevoie ca tinerele fiice ale lui Israel să dobândească o mărturie vie despre adevăr”².

El a creat apoi o organizație a tinerelor fete care a devenit ceea ce noi numim acum în Biserica Domnului „Tinerele Fete”. În această seară, voi ați simțit unele dintre efectele minunate ale alegerii pe care el a făcut-o în această duminică seară în salonul casei sale.

Cu mai mult de 100 de ani mai târziu, fiicele lui Israel din întreaga lume au dorința de a avea o mărturie vie despre adevăr. Tot restul vieții voastre,

veți avea nevoie ca această mărturie vie și în creștere să vă întărească și să vă conducă pe calea către viața veșnică. Și, prin ea, voi veți deveni cele ce veți transmite lumina lui Hristos fraților și surorilor voastre din întreaga lume și generațiilor care vor veni.

Știți din proprie experiență ce este o mărturie. Vârșnicul Joseph Fielding Smith ne-a învățat că o mărturie „este o cunoaștere fermă dată prin revelație unei persoane care caută, cu umilință, adevărul”. El a spus următoarele despre mărturie și despre Duhul Sfânt care aduce acea revelație: „Puterea Sa de a convinge este atât de mare, încât nu poate fi nicio îndoială în minte atunci când Spiritul vorbește. Este singura cale prin care o persoană poate ști, cu adevărat, că Isus este Hristosul și că Evanghelia Sa este adevărată”³.

Ați simțit și voi această inspirație. Poate că v-a confirmat o anumită parte a Evangheliei, așa cum a făcut-o pentru mine în această seară. Când am auzit cuvintele celui de-al 13-lea articol de credință care spune: „noi credem că trebuie să fim cinștiți, fideli, puri și binevoitori”, am simțit ca și cum Domnul Însuși le-ar fi rostit. Am simțit din nou că acestea sunt atributele Sale. Am simțit că Joseph Smith a fost profesorul Său. Ca urmare, pentru mine acelea nu au fost simple cuvinte.

Cu ochii minții, am văzut drumurile prăfuite ale Iudeii și grădina

Ghetsimani. Cu inima, am simțit, într-o oarecare măsură, cum ar fi fost să îngenunchez așa cum a făcut Joseph în fața Tatălui și a Fiului într-o dumbravă din statul New York. Nu am putut vedea cu ochii minții o lumină mai presus de strălucirea soarelui la amiază, așa cum a văzut el, dar am simțit căldura și minunăția unei mărturii.

Veți dobândi mărturia pe bucățele când părți ale adevărului întreg al Evangheliei lui Isus Hristos vă vor fi confirmate. De exemplu, când citiți și meditați asupra Cărții lui Mormon, versetele pe care le-ați citit înainte vă vor apărea într-o lumină nouă și vă vor aduce idei noi. Mărturia voastră va crește ca mărime și profunzime când Duhul Sfânt vă va confirma că ele sunt adevărate. Mărturia voastră vie se va extinde pe măsură ce veți studia scripturile, vă veți ruga și veți medita asupra lor.

Din punctul meu de vedere, cea mai bună descriere a modului în care se poate dobândi și păstra această mărturie vie a fost făcută deja. Se află în Cartea lui Mormon, în capitolul 32 din Alma. Poate că ați citit-o de multe ori. Învăț ceva nou de fiecare dată când o citesc. Să revedem, în această seară, învățăturile pe care ni le dă.

În acele pasaje inspirate, suntem învățați să ne începem căutarea mărturiei cu un „pic de credință” și cu

dorința ca ea să crească.⁴ În această seară, ați simțit credință și ați avut această dorință în timp ce ați ascultat cuvântările inspirate despre bunătatea Salvatorului, onestitatea Sa, puritatea poruncilor Sale și ispășirea Sa făcută pentru noi.

Deci, sămânța credinței este deja plantată în inimile voastre. Ați simțit poate chiar lărgirea sufletului promisă în Alma. Eu am simțit.

Dar, ca orice plantă în creștere, aceasta trebuie să fie îngrijită, altfel se va veșteji. Rugăciunile de credință spuse frecvent și din inimă reprezintă o hrană esențială și necesară. Supunerea față de adevărul pe care l-ați primit vă va ține mărturia vie și o va întări. Supunerea față de porunci reprezintă o parte a hranei pe care trebuie s-o asigurați mărturiei voastre.

Vă amintiți promisiunea Salvatorului: „Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc de la Mine”⁵.

Eu am cunoscut acest lucru și îl veți cunoaște și voi. Una dintre doctrinele Evangheliei care mi-au fost predate când eram tânăr este aceea că cel mai mare dintre toate darurile lui Dumnezeu este viața veșnică.⁶ Am învățat că viața veșnică înseamnă și să trăim în dragoste ca familii pentru totdeauna.

Din prima clipă în care am auzit aceste adevăruri și ele au fost confirmate inimii mele, m-am simțit obligat să fac toate alegerile pe care puteam să le fac pentru a evita cearta și a căuta pacea în familia și în casa mea.

Numai după această viață mă voi putea bucura de plenitudinea celei mai mari dintre toate binecuvântările, viața veșnică. Dar, în mijlocul încercărilor acestei vieți, mi s-a dat posibilitatea să zăresc cum va putea fi familia mea din cer. Pe baza acestor experiențe pe care le-am trăit, mărturia

mea despre realitatea puterii de pecetuire exercitate în temple a crescut și a fost întărită.

Privindu-le pe cele două fiice ale mele în timp ce erau botezate în templu pentru strămoșii lor, inima mea s-a îndreptat spre ele și spre acei strămoși ale căror nume noi le-am găsit. Ne-a fost acordată promisiunea lui Ilie că inimile membrilor familiilor vor fi întoarse unele către altele.⁷ Astfel, pentru mine, credința a devenit cunoaștere fermă, așa cum ni se promite în Cartea lui Alma.

Am simțit cel puțin o parte a bucuriei pe care strămoșii mei au simțit-o când Salvatorul a mers în lumea spiritelor după slujirea Sa în viața muritoare. Iată descrierea din Doctrina și legăminte:

„Și sfinții se bucurau în mântuirea lor și îngenuncheau și-L recunoșteau pe Fiul lui Dumnezeu ca pe Mântuitorul și Eliberatorul lor de la moarte și din lanțurile iadului.

Fețele lor radiau și strălucirea care se degaja din prezența Domnului a rămas asupra lor și ei au cântat cântece de slavă numelui Lui sfânt”⁸.

Faptul că am simțit bucuria lor a fost rezultatul exercitării mărturiei mele că promisiunea Domnului cu privire la viața veșnică este reală. Faptul că am ales să acționez potrivit ei a întărit această mărturie în modul în care Salvatorul a promis că va fi întărită.

El ne-a învățat, de asemenea, că, pe lângă faptul că alegem să fim supuși, noi trebuie să cerem, în rugăciune, o mărturie despre adevăr. Domnul ne-a învățat aceasta în porunca pe care ne-a dat-o de a ne ruga cu privire la Cartea lui Mormon. El a spus prin profetul Său Moroni:

„Iată, eu doresc să vă îndemn pe voi ca atunci când veți citi aceste lucruri, dacă înțelepciunea lui Dumnezeu va fi ca voi să le citiți, voi să

vă aduceți aminte cât de bun a fost Domnul cu copiii oamenilor de la crearea lui Adam și chiar până la timpul când voi veți primi aceste lucruri și să le cântăriți în inimile voastre.

Iar atunci când voi veți primi aceste lucruri, eu vă îndemn pe voi să-L întrebați pe Dumnezeu, Tatăl Veșnic, în numele lui Hristos, dacă aceste lucruri sunt adevărate; și dacă voi veți întreba cu inima sinceră, cu intenție adevărată, având credință în Hristos, El vă va arăta adevărul prin puterea Duhului Sfânt.

Și prin puterea Duhului Sfânt veți putea voi cunoaște adevărul tuturor lucrurilor”⁹.

Sper că voi, toate, ați pus la încercare această promisiune sau că o veți face curând. Este posibil ca răspunsul să nu fie o experiență spirituală unică și puternică. Eu am primit un răspuns firav la început. Dar el devine tot mai puternic de fiecare dată când citesc și mă rog cu privire la Cartea lui Mormon.

Eu nu mă bizui pe ce a fost în trecut. Pentru a-mi păstra mărturia vie despre Cartea lui Mormon, eu fac apel deseori la promisiunea făcută de Moroni. Nu consider că binecuvântarea unei mărturii este un dar pe care îl voi avea mereu în mod automat.

Mărturia trebuie să fie îngrijită prin rugăciunea făcută cu credință, ospătarea din cuvântul lui Dumnezeu din scripturi și supunerea față de adevărul pe care l-am primit. Este periculos să neglijăm rugăciunea. Mărturia noastră este în pericol dacă studiem și citim doar ocazional din scripturi. Ele reprezintă o hrană necesară pentru mărturia noastră.

Vă amintiți avertismentul lui Alma:

„Dar dacă noi neglijăm pomul și nu avem grijă de hrana lui, iată, el nu va face rădăcini; iar atunci când căldura soarelui va veni și îl va arde pentru că nu are rădăcini, se va veșteji, iar voi îl

veți smulge și îl veți arunca.

Acum, aceasta nu este pentru că sămânța nu a fost bună și nici pentru că fructul ei nu ar fi de dorit; ci, aceasta este pentru că pământul vostru este arid și pentru că voi nu veți îngriji pomul, de aceea, voi nu puteți să aveți fructul lui”¹⁰.

Ospătarea din Cuvântul lui Dumnezeu, rugăciunea spusă din inimă și supunerea față de poruncile Domnului trebuie să aibă loc în mod consecvent și permanent pentru ca mărturia voastră să crească și să prospere. Noi, toți, ne confruntăm uneori cu situații pe care nu le putem controla, care ne întrerup obiceiul de a studia scripturile. Pot exista perioade de timp în care alegem să nu ne rugăm. Pot exista porunci pe care alegem să le ignorăm o vreme.

Dar dorința de a avea o mărturie vie nu vi se va împlini dacă uitați avertismentul și promisiunea lui Alma:

„Și astfel, dacă voi nu veți îngriji cuvântul, așteptând cu ochiul credinței fructul lui, atunci voi nu veți

putea niciodată să culegeți fructul pomului vieții.

Dar dacă voi veți hrăni cuvântul, da, hrăniți pomul atunci când el începe să crească, prin credința voastră, cu mare sârguință și cu răbdare, așteptând fructul lui, atunci el va face rădăcini; și iată, el va fi un pom crescând pentru viața nepieritoare.

Și datorită sârguinței voastre și a credinței voastre și a răbdării voastre față de cuvânt, îngrijindu-l, pentru ca el să capete rădăcini în voi, iată, încetul cu încetul voi veți culege fructul lui, care este cel mai prețios, care este dulce, mai presus decât orice lucru care este dulce; și care este alb, mai presus decât orice lucru care este alb, da, și pur, mai presus decât orice lucru care este pur; și voi vă veți ospăta din fructul lui chiar până când veți fi sătui pentru ca să nu mai flămânziți și nici să nu vă mai fie sete.

Atunci... voi veți culege răsplata pentru credința voastră, pentru răbdarea și sârguința voastră și pentru îndelungile voastre suferințe, așteptând pomul să facă fructe pentru voi”¹¹.

St. Catherine, Jamaica

Cuvintele din această scriptură, „așteptând fructul lui”, au stat la baza învățaturii înțelepte pe care ați primit-o în această seară. Acesta este motivul pentru care ochii voștri au fost ațintiți către o zi viitoare într-o cameră de pecetuire din templu. Acesta este motivul pentru care ați fost ajutate să vă imaginați în această seară lanțul, ce pare să nu aibă sfârșit, de lumină reflectată în oglinzile așezate față în față pe pereții camerei de pecetuire, în care vă puteți căsători în templul lui Dumnezeu.

Dacă puteți aștepta o astfel de zi cu destulă dorință născută din mărturie, veți fi întărite să rezistați ispitelor lumii. De fiecare dată când alegeți să trăiți într-un mod mai asemănător cu cel al Salvatorului, mărturia voastră va fi întărită. Cu timpul, veți ajunge să cunoașteți, prin propria experiență, că El este Lumina lumii.

Veți ajunge să simțiți cum lumina crește în viața voastră. Aceasta nu se va întâmpla fără să faceți eforturi. Dar se va întâmpla când mărturia voastră va crește și veți alege s-o hrăniți. Iată promisiunea făcută în Doctrină și

legăminte: „Ceea ce este de la Dumnezeu este lumină; și acela care primește lumina și rămâne credincios lui Dumnezeu, primește mai multă lumină; și acea lumină devine din ce în ce mai strălucitoare, crescând mereu până în miezul zilei”¹².

Voi veți fi lumină pentru lume când vă veți împărtăși mărturia altora. Voi veți reflecta spre alții lumina lui Hristos din viața voastră. Domnul va găsi căi prin care acea lumină să-i influențeze pe cei pe care îi iubiți. Și, prin credința și mărturia fiicelor Sale, Dumnezeu va influența cu lumina Sa viețile a milioane din împărăția Sa și din lume.

În mărturia și alegerile voastre stă speranța Bisericii și a generațiilor care vor urma exemplul vostru de a asculta și accepta invitația Domnului: „Vino, și urmează-Mă”. Domnul vă cunoaște și vă iubește.

Vă las dragostea și mărturia mea. Voi sunteți fiice ale unui Tată din Cer viu și iubitor. Eu știu că Fiul Său înviat, Isus Hristos, este Salvatorul și Lumina lumii. Și depun mărturie că Duhul Sfânt v-a trimis mesaje în această seară confirmând inimilor voastre adevărul. Președintele Thomas S. Monson este profetul în viață al lui Dumnezeu. Depun mărturie despre aceste lucruri, în numele sfânt al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Luca 18:22.
2. Brigham Young, în *A Century of Sisterhood: Chronological Collage, 1869–1969* (1969), p. 8.
3. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, compilație de Joseph Fielding Smith jr., 5 volume (1957–1966), 3:31.
4. Zezi Alma 32:27.
5. Ioan 7:17.
6. Zezi Doctrină și legăminte 14:7.
7. Zezi Maleahi 4:5–6; Joseph Smith–Istorie 1:38–39.
8. Doctrină și legăminte 138:23–24.
9. Moroni 10:3–5.
10. Alma 32:38–39.
11. Alma 32:40–43.
12. Doctrină și legăminte 50:24.